

DONDERDAG DEN

30sten JULIJ.

SURINAAMSCHÉ COURANT.

GOVERNEMENTS SECRETARIJ.

POSTKANTOOR.

Tot narigt van het Publiek dient, dat **Z. M. Brik van Oorlog, PEGAZUS**, gecommandeerd door den Kap. Luit. ter Zee, **J. P. MULLER**, de reis naar het *Moederland* zal aannemen op Zaterdag den 1sten Augustus aanstaande, en dat het Brieven-pakket voor gemelden Bodem bestemd, zal worden gesloten op Vrijdag den 31sten dezer, des voormiddags ten 12 ure.

Paramaribo, den 27 Julij 1835.

De Tweede Commies ter Gouvernements Secretarij, belast met de waarneming der Posterijs,

A. P. TIRION.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

's HERTOGENBOSCH, den 6 Junij.

Men meldt ons uit Tilburg van den 3den dezer:

Heden heeft H. K. en K. H. Mevrouw de Prinses van Oranje het hoofdkwartier verlaten en is naar 's Hage vertrokken. Gedurende Hoogstderzelver verblijf alhier mogten de ingezetenen dezer stad de innemende minzaamheid, welke Hoogstdezelve bijzonder kenmerkt, bewonderen. Elk menschlievend hart mogt zich vooral verheugen in het bezoek, met hetwelk Hoogstdezelve, vergezeld van Haren doorluchtigen en zoo te regt beminden Gemmaal, den Prins van Oranje, benevens Hoogstderzelver tweeden Zoon, Prins Alexander en Dochter Prinses Sophia met gevolg, de alhier opgerigte school voor arme en minvermogene kinderen vereerde. Die dag was een feest voor allen behoeftigen. Op de minzaamste wijze onderhielden zich de vorstelijke personen, zoo wel met den waardigen oprichter der school, den Eerwaardigen Heer Pastoor, de jufv. J. J. C. Verhulst, de verdere jufvrouwen leermeesteressen, zoo mede met de zusters van het gesticht van liefdadigheid, als met de kinderen, wier lot door deze inrigting liefderlijk wordt verzacht. Het vorstelijke gezin gaf dan ook ondubbelzinnige blijken van Hoogstdezelvestevredenheid over het menschlievende doel en de allezins doeltreffende wijze van inrigting van het gesticht. Meer dan een half uur bragten de vorstelijke personen door in het midden van meer dan 220 arme en minvermogene kinderen, op welker gelaat eene hoog opbeurende en bemoedigende vreugde was te lezen. Doch nooit kan men een meer belang en indrukwekkend schouwspel zien, dan voorgisteren, toen een door de vorstelijke edelmoedigheid en milddadigheid aan de kinderen bereid feest door dezelve met de meest gepaste orde en vrolijkheid gevierd werd. Het gezigt eener juichende behoeftige jeugd, welke op het fraai versierde voorplein van het gesticht aan eenen milden disch was gezeten, haar door vorstelijke liefdadigheid gedekt, en bediend wordende door de gezamenlijke leermeesteressen der school, was geschikt om de edelste gevoelens van edelmoedigheid, liefde voor de armen en milddadige ondersteuning

derzelve in het hart van elken aanschouwer op te wekken en aan te kweeken. Eene menigte volks uit alle standen was op de open plaats, waar de disch bereid was, zamengevloerd, welke tot eene ontelbare schare was vermeerderd, toen men vernam, dat Z. K. H. de Prins van Oranje dit kinderfeest met een bezoek vereerde. Niemand woende dit vorstelijke feest der armen bij, zonder zoo wel door de edele deugd van hen, die het gaven, als door de aandoenlijke vreugde van hen, die het vierden, innig te zijn ontroerd.

DUITSCHLAND.

De Augsburger Zeitung behelst een brief uit Wenen, van den 26 Mei, waarin het volgende voorkomt:

»Men wil hier zeker weten, dat Frankrijk weldra gewapenderhand in Spanje tusschen beiden zal treden. Velen twifelen echter nog aan de waarheid der daaromtrent in omloop zijnde geruchten, omdat zij op de vredelievende gezindheid van Koning Lodewijk Philips bouwen. Men kent den tegenzin, dien hij steeds tegen gewaagde stappen aan den dag heeft gelegd; en de bedoelde tusschenkomst zou, zonder kracht en op eene kleine schaal onderaomen, den Franschen oorlogsroem op het spel zetten; terwijl, indien men daarbij wille doorast, de algemeene vrede van Europa in de waagschaal zou worden gesteld. Een zoodanige maatregel zou ook door het viervoudig verdrag niet te regtvaardigen zijn, vermits het daarin niet besliste vraagstuk wegens de Fransche tusschenkomst eerst behandeld moest worden, nu dat alle de volgens het verdrag te verleenen bijstand voor de handhaving van het Koninklijk statuut niet genoegzaam was geweest. Al is nu ook, zoo als ieder weet, die ongehoegzaamheid reeds duidelijk gebleken, zoo wordt toch een nieuwe overeenkomst niet op een enkelen dag gesloten. Ja, daar in Engeland eene geweldadige benoedijenis van Frankrijk met de Spaansche zaken, zoo zeer met den volksgeest strjdig is, zijn wij zelf geneigd, om te gelooven, dat de tegenwoordige Groot-Britannische regering de gelegenheid zich ten nutte zal maken, om aan hare tegenstanders te toonen, dat zij zich niet door partijzucht laat leiden, maar de openbare meening, in welke zij bij iedere gelegenheid voorgeeft alleen haren steun te zoeken, wezonlijk op prijs stelt, en dus hare toestemming tot den bedoelden stap zal weigeren.»

Uit Berlijn schrijft men van den 29 Mei: »Nadat eergisteren de troepen, die de bezetting van Spandau en Potsdam uitmaken, hier waren binnen gerukt, heeft dezen voormiddag, in de nabijheid van den Krusberg, eene groote parade der gezamenlijke Koninklijke garderegimenten, voor Z. M. den Koning, en in tegenwoordigheid der Prinsen van het Koninklijke Huis, van Z. Keizerl. H. den Grootvorst Michael van Rusland, van Z. Koninkl. H. den Prins Fredrik der Nederlanden en van een groot aantal vreemde Generaals en Staf-officieren, plaats gehad. De troepen waren in twee rijen, waarvan de eerste uit het voetvolk en de tweede uit de ruitery en de

rijdende artillerie bestond. De Koning kwam te tien ure, op het plein aan, alwaar de parade gehouden werd. Zijne Maj. zette zich dadelijk te paard en reed langs alle de linien der troepen heen. Daarna defileerden de regementen in den parade-marsch voorbij Zijne Majesteit, namelijk eerst het voetvolk, compagnies-gewijze, vervolgens de ruitery in halve batterijen van 4 stukken, en eindelijk het kadetten-eskadron. Na dezen marsch liet de Koning het gezamenlijke voetvolk nog eenmaal in kolonnes voorbiprukken. Alle de Prinsessen van het Koninklijk Huis, alsmede Hare Keizerlijke H. de Grootvorstin Helena en Hare Koninklijke H. de Prinses Fredrik der Nederlanden, hadden zich mede naar het paradeplein begeven, om dit militair schouwspel bij te wonen, hetwelk door het fraaiste gentedeweder begunstigd werd. De Koning en de Prinsen van het Koninklijk Huis droegen het blaauwe lint der (Russische) St. Andreas-orde. Morgen zal door de gezamenlijke garde-korpsen eene groote afdeulings-manoevre ten uitvoer worden gebracht.»

FRANKRIJK.

PARYS, den 5 Junij.

Onze bladen van den 2 dezer bevelzen niets stelligs wegens de Fransche tusschenkomst in Spanje. Alleen leest men in het ministeriele *Journal des Débats* van dien dag:

»Toen de aanvraag der Fransche regering betrekkelijk de tusschenkomst in Spanje aan het Engelsche kabinet is medegedeeld, bevond Lord Palmerston zich niet te Londen; (maar te Taverton, alwaar hij bezig was, om zijne verkiezing als Parlements-lid voor dat vlek te helpen bevorderen). Deze omstandigheid kan de afdoening eener zaak vertragen, welke de spoedigste beslissing schijnt te vorderen.»

De *Constitutionnel* van genoemden dag beweert, dat het Fransche kabinet door de toestemming van Engeland tot de Fransche tusschenkomst in Spanje te vragen, de moeilijkheden, waarin het ministerie Melbourne zich reeds gewikkeld ziet, aanmerkelijk vermeerderd heeft. »Het is noodeloos, zich te ontveinzen, zegt dit blad, dat het ministerie der Whigs door de wilingen der Tory's aanmerkelijk belemmerd wordt. De Engelsche aristocratie, wettende, dat de geest van vooruitgang haar doodelijke wonden kan toebrengen, is overal in beweging. Lord Melbourne ontmoet, zoo wel aan het Hof, als in het Lagerhuis allerlei belemmeringen. En onder zulke omstandigheden verlangen onze doctrinaires van Lord Palmerston, dat hij een der pefelgste vraagstukken van staatsrecht beelst! Zij weten, met welken weersin het binnenrukken van een Fransch leger in Spanje door de Engelschen zou worden aangezien, en hoe de Tory's daaraan door het ministerie Melbourne gegevene toestemming zich zouden ten nutte maken. En toch hebben zij niet geaarzeld. Eene ministeriele crisis kan daardoor in Engeland ontstaan. De Koning Willem kan nog eenmaal eene ontbinding van het Parlement beproeven, en de Heer Guizot kan zoo doende met zijne ambtgenooten eene nieuwe verandering

van stelsel in Engeland voorbereiden. Lord Granville gaf daaromtrent gisteren eenige ongerustheid te kennen, en uitte den wensch, dat men een minder gevaarlijk middel had moeten nadenken, om den burgeroorlog in Spanje te dempen."

De haghelijke toestand in Spanje wordt heden door den *Moniteur* in de volgende bewoordingen bevestigd.

„Het gouvernement heeft berigten uit Madrid tot op den 2 dezer. De met *Zumala-Carreguy* gesloten overeenkomst tot uitwisseling der krijgsgevangenen, heeft er eene gisting veroorzaakt, welke de vijanden van het ministerie getracht hebben zich ten nutte te maken, om hetzelfde omver te stoten.

„In de kamer der procuradores waren allerhevigste debatten voorgevallen. De president heeft zich genoodzaakt gezien de publieke tribunes, van waar zich kreten van gewelddadige bedreiging tegen het ministerie en ten gunste der oppositie deden hooren, te doen ontruimen.

„In weerwil van al de pogingen van den Heer *Martinez de la Rosa*, heeft de kamer met eene meerderheid van 54 tegen 51 stemmen besloten tot het in overweging nemen van het voorstel, tot het instellen van een onderzoek naar het gedrag der ministers, met betrekking tot de overeenkomsten, gesloten tusschen den Generaal en den militair *Zumala-Carreguy*, en om van het gouvernement mededeeling der overeenkomsten te verzoeken.

„Bij het verlaten van de zitting is de Heer *Martinez de la Rosa* door eenen troep gewapende mannen aangevallen geworden.

„Niet dan met moeite is het zijnen vrienden gelukt hem te ontzetten, en de eigen personen, die hem aangevallen hadden, zijn, onder allerlei bedreigingen en een woest geschreeuw, zijn rijtuig blijven vergezellen tot aan het huis, hetwelk hij in de straat *Alcala* bewoond.

„Daar het volk evenwel niet het minste deel nam aan de buitensporigheden van een handvol rustverstoorders, zoo heeft de gewapende macht de rust weldra hersteld.

„In de zitting van den 2den, heeft de Graaf *d. Toreno*, die zich den vorigen dag te *Aranjuez* bevond, eene krachtvolle aanspraak gehouden over den aanslag, waarvan zijn ambtgenoot bijna het slachtoffer geworden was; hij heeft beloofd dat de regthabben de daders en aanstokers van dien aanslag hun geregt loon zouden doen erlangen.

Eenige dagen geleden is aan een der barrières van Parijs, waar de slaggers gewoon zijn hunne honden te laten vechten, een zeer ongelukkig geval gebeurd. Eene juffer, die met haren schoonbroeder in den omtrek wandelde en voor een oogenblik van hem verwijderd was, is door een geweldig grooten dog aangegrepen, die haar, alvorens hulp kon toeschieten, de strot afbeet. De schoonbroeder, op het gerucht toesnellende, ziet zijne zuster bloedende en levenloos in de armen van eenen man die vroeger dan hij de plaats bereikt had, en, in het ongelukkige denkbeeld, dat deze de moordenaar is, brengt hij hem met eenen zwaren wandelstok zulk eenen slag op het hoofd toe, dat hij er aan gestorven is. Uit smert over zijn verlies en uit wroeging over zijne overijling is kort daarna de broeder krankzinnig geworden. Men verhaalt nu, dat de slager, wiens hond de eerste oorzaak van het ongeluk geweest is, den armen man een lijfrente verzekerd heeft, voor welke hij te *Charenton* onderhouden wordt.

GROOT-BRITTANNIE.

Londen, den 7 Junij.

De *Times* van gisteren, behelst bijzondere brieven uit Kairo van den 25 April en uit Konstantinopel van den 6 Mei. Zij betreffen voornamelijk de expeditie naar Indië, wel e men voornemens is langs den Euphrates te ondernemen. In Januarij 11. was Lord *Ponsonby* (de brief zegt

ondanks de inblazingen der Russische agenten) geslaagd om van de Porte daartoe eenen verlof brief te erlangen. Toen hierop onze Consul in Egypten, de Heer *Campbell*, dezen firma, die in de ruimste bewoordingen vervat was, omstreeks half Maart aan *Mehemed-Ali* mededeelde en een door hem reeds vroeger gedaan doch onbeantwoord gebleven aanzoek om gelijk verlof van den kant diens onderkonings hernieuwde, verwittigde men hem, dat *Mehemed-Ali*, alvorens aan hetzelfde te voldoen, den wil van den Sultan moest innemen, wiens dienaar hij is, en dat hij onmogelijk zoo ver zijne pligten vergeten kon, van zonder deszelfs bijzonder verlof zoo gewichtig eene magtiging te verleenen. Het is waar dat men tot het loen dezer aanvraag bij den Egyptischen Pacha een ongunstig oogenblik gekozen had, te weten kort na dat ons kabinet geweigerd had, deszelfs voornemen om zich onafhankelijk ter verklaren, tehilliken. Ondertusschen was het des te vreemder *Mehemed-Ali* in dit geval zich op zijne onderdanigheid aan den Sultan te zien beroepen, daar hij te voren, zonder dien opperheer te raadplegen, gereedelijk een dergelijk verlof in het hetgeen Egypte en de stoomvaart langs de Rode Zee betrof verleend had. Toen Lord *Ponsonby* vervolgens zich andermaal bij de Porte voegde, om haar te verzoeken dat zij gelijke bevelen aan den Pacha van Egypte als aan die van Bagdad en van Bassora mogt zenden, vond hij de Turksche regering veel minder genegen hem te wille te zijn, dan vroeger, hetgeen hij aan de middelerwijl gebeurde verandering in het Engelsche ministerie en ook aan Ruslands invloed toeschreef. Eindelijk echter is de Britsche ambassadeur in zijne pogingen geslaagd en de Reis-Effendi gemagtigd geworden, om den firma af te geven, bij welken *Mehemed-Ali* bevel ontvangen heeft om de Engelsche lijn van gemeenschap met Indie door Sijrie op dezelfde wijs te beschermen, als hij tot nog toe die door Egypte gedaan had. — Den 6 Mei had men te Konstantinopel berigt ontvangen, dat *Tafil Brisi* in Albanie met eene zeer aanzienlijke magt voor Janina verschenen was en zijn hoofdkwartier te *Calivia* had nedergelegd. *Emir-Pacha*, van *Trikala*, maakte zich gereed om tegen hem op te rukken.

EDICTALE CITATIE.

(28994) Uit kracht van de acte, tweede default, met admittie tot eene derde dagting, bij Edicte *ad valvas curiae*, in dato 17 Julij 1835, verleend door het Gerechtshof te Suriname, aan HENDRIK KAMERLING en EVERT JAN WESENHAGEN, als vermits de uitlandigheid van ABRAHAM VAN MEERTEN, Executoren in den Boedel wijlen RICHARD VAN REES AZ., impetranten van Edictale Citatie en eischers.

Zoo wordt door mij ondergeteekende, Exploiteur bij het Gerechtshof te Suriname, voor de derde maal bij openbare Edicte *ad valvas curiae*, gelagvaard, gelijk ik dagvaar bij deze, alle bekende en onbekende Binnenlandsche Creditoren van den Boedel wijlen RICHARD VAN REES AZ., alsmede allen en een iegelijk, die eenig regt, actie of pretentie tegen denzelven mogt vermeenen te hebben, geimpetreeerden en gedaagden ter andere zijde.

Omme te compareeren ter geprivilegeerde rolle van meergemeld Gerechtshof, welke gehouden zal worden op Vrijdag den 28 Augustus 1835, des voormiddags ten acht uren, ten einde de impetranten te zien dienen, van acte, tweede default en derde dagting en wijders voort te procederen, als naar regten.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie zoude kunnen of mogen pretenderen, het ik deze gepubliceerd en geaffigeerd aan Paramaribo, dezen 28 Julij 1835.

R. GOLLENSTEDE,
Exploiteur.

ADVERTISSEMENTEN.

(30788) De Exploiteur bij het Gerechtshof te Suriname, zal op Vrijdag den 31 Julij 1835, des voormiddags ten negen ure, ter Kastelenij van gemeld Gerechtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Het ERF met de daarop staande GEBOUWEN, gelegen aan de Voorstad Zeelandia, L. A. N. 28 en 29; aankomende S. L. C. H. LE COUVREUR.

Paramaribo, den 25 Julij 1835.

R. GOLLENSTEDE,
Exploiteur.

(31500) Ontvangen per de laatste gearriveerde Schepen, en per kapt. *W. J. J. J. J.* en te bekomen tegens *civiele prijzen* bij de Ondergeteekenden:

Boter, Z. M., Limburger en Zwitsersche Kazen, Westph. Hammen, Patervleesch, Rookvleesch, Nagelhouten, gerookte Osse haasjes en Osse Tongen, Mootzalm, Paling en Karbonade in vaatjes, Bruns-wijksche Worst, Rolpens, Worst, Sausijsjes, Osse Tongen in vaatjes, Stokvisch, Lengvisch in blik, gerookte Zalm in blik, Rook en Pekelspek in $\frac{1}{4}$ tonnen, beste Haring, $\frac{1}{4}$ ankers roode en witte Zuurkool, dito roode Slakooltjes op Azijn. Bloemkool op zuur. — Diverse soorten Gedroogde Vruchten, als: Appelen en Peeren, Tuinboontjes, Snij en Spersieboonen, Doperwtten, Wortelen en Peulen, zakjes groene en graauwe Erwtten, Augurkjes en Olijven, Fermiscelis, Macaronie en Lacañes, fijn Banket in groote flesschen en trouwels, Brambozen Koekjes, Chocolaadjes, Ullevellen, Muisjes, Tabeletten, Kaneel, Suiker en gebrande Amandelen, Brambozen, Peperment. — Diverse soorten Vruchten op Brandewijn, Specerijen, Thee in soorten; Tabak en Sigaren. — Schoenen en fijne Laarzen.

Verfwaren, Lijn-Olie en Loodwit.

In voorraad: Beste Roodewijn in kisten en oxhoofden, fijne Wijnen, Jenever, Brandewijn, Madera en Rhijnwijn, Seltserwater, Likeuren; Stukgoederen, Kramen en veel meer andere Goederen.

Paramaribo, den 22 Julij 1835.

DEGENHARD & KRAMER.

(30305) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal MORGEN Verkoopen:

Provisiën, Stukgoederen, Meubelen, Hollandsch Meel in vaten; Tigchels, liggende naast de Lands Waag; een Extra vierjarigen witte HENGST, te bezigtigen bij den Heer C. WEIJLER. — Voorts voor rekening van het Gouvernement, een partij AFBRAAK liggende bij het Gouvernements-Huis, 600 Flesschen, in het Hospitaal, en eenige oude Zeilen en Scheepsbehoeften.

(31619) Den ondergeteekende zich bij voortdoring tot het verrigten van alle METZELWERKEN, recommanderende, aan alle respectieve Heeren Planters en verdere Ingezetenen; neemt de vrijheid Hun Ed. door deze te verwittigen, dat hij zijn Domicilium gekozen heeft ten huize van den Heer J. P. L. WEIMANN.

Paramaribo, den 29 Julij 1835.

TIEL MARTIJN.

SCHEEPS-TUDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 25sten dezer, de Nederlandsche Kustvaarder *Bucklebury*, Kapt. T. GREGORIJ, van *Coronie*.

UITGEKLAARD.

Den 25sten dezer, het Schip *Catharina Elsing*, Kapt. H. A. SCHURING, naar *Amsterdam*; lading: 192 vaten Suiker en 7595 lb Kwassichout.

Den 27sten, de Noord-Amerik. Brik *Rogue*, Kapt. M. A. PARSONS, naar *Gloucesters*; lading: 225 vaten Malassie.

Gedrukt te Paramaribo, bij de EEREN J. BRINK.